

MIERNIK PRĘDKOŚCI KAJAKA

Urządzenia służące do pomiaru prędkości wszelkich jednostek pływających noszą nazwę logów. I tak np. log ciśnieniowy działa na zasadzie rurki Pitota, tzn. na podstawie pomiaru ciśnienia, jakie wykazuje prędkość przepływu cieczy w rurce. Urządzenia te są precyzyjne, ale kosztowne.

W związku z tym proponujemy wykonanie prostszego urządzenia (fot.), które składa się z dwóch zasadniczych elementów: pływaka oporowego, stanowiącego wycinek koła ze sklejkki grubości 8—10 mm i mechanizmu wskaźnikowego. Pływak obciążony jest wpasowaną od dołu wąską taśmą ołowianą, aby stale utrzymywał się pod powierzchnią wody, nawet wtedy, gdy kajak lub łódź nabierze prędkości. Umocowany jest trzema cienkimi żyłkami do jednej linki. Długość boku pływaka nie powinna przekraczać 100 mm. Jest ona zależna od maksymalnej prędkości, z jaką będziemy poruszać się po wodzie.

Koniec linki pływaka przywiązujemy do ramienia wskaźnika zbudowanego wg zasady uchyłnej wagi do listów. Na kawałku deski lub sklejkki, grubości około 15—25 mm, nakreślimy wycinek koła i wytniemy go piłą. Przez otwór wywiercony w sklejkce

przełożymy drut i zagniemy go tak, by z jednej strony wskaźnika utworzył ramię wskaźówki obciążonej ołowianym ciężarkiem, z drugiej zaś pod kątem 90° (ku górze) — ramię połączone z linką pływaka oporowego. Pod wskazówką narysujemy skalę i oznaczymy na niej prędkości w km/h. Wskaźnik zamocujemy do pokładu jachtu lub kajaka za pomocą wygiętego płaskownika wsuniętego w uchwyt (patrz rysunek).

Regulacja wskaźnika ogranicza się do dobru trzech wielkości: powierzchni pływaka oporowego, długości ramienia do którego przytwierdzona została linka, i masy ciężarka. Do mierzenia większych prędkości należy stosować mniejszy pływak, większy ciężarek i krótsze ramię wskaźnika.

(j.k.)

